

нималната стойност на този показател.

Дотук анализът на данните беше направен поотделно за двете години. В Приложение 1 са поместени резултатите с получените интегрални оценки за всяка държава за 1990 и 2000 г. Така представена, информацията дава възможност да се проследи освен мястото на всяка държава по отношение на образователното равнище на емигрантите и изменението през 2000 в сравнение с 1990 г. Ранговата оценка в таблицата е помощна величина, за да се проследят по-лесно получените резултати.

В анализа са включени държавите, за които разполагаме с данни и за двете години, за да има сравнимост на резултатите. Последните две колони на табл. 8 показват посоката на изменение в изследваните показатели (дали развитието е благоприятно за страната - източник на емигранти, в зависимост от това дали интегралната оценка намалява, или нараства и с колко). Ранг 7 например означава, че за Румъния се наблюдава увеличение в интегралната оценка през 2000 г. в сравнение с 1990 г. (от 0.3721 на 0.4564), а ранг 39 при Унгария регистрира благоприятна тенденция в образователното равнище на емигрантите, тъй като интегралната оценка бележи изменение - от 0.4809 за 1990 г. на 0.3735 за 2000 г.

Като резултат от изследването могат да се направят следните изводи:

- България е на първо място с *най-ниска интегрална оценка* и за двете го-

дини, което означава, че губи относително по-малка част от своята образована работна сила до 2000 г.

- При проследяване на изменението на интегралната оценка за двете години резултатите *не са толкова добри* за България. Държавите с положително изменение в образователното равнище на емигрантите са: на първо място - Канада (с ранг 42 и максимално изменение в интегралната оценка); на второ място - Панама с изменение от 0.8048 на 0.6903, и в ранговото подреждане от 37-о на 23-о място; САЩ - от 21-во на 10-о място (от 0.6696 на 0.5580), и т.н. Това са предимно развити държави, които създават условия за завръщане на своите емигранти.

- Държавите с *неблагоприятно изменение в интегралната оценка* са: на първо място - Мексико - единствената държава с коефициент, надвишаващ единица (1.2686 за 2000 г.); на второ място - България, при която изменението е от 0.1396 за 1990 г. на 0.2914 за 2000 г. Следващите места в ранговото подреждане заемат Сейнт Лусия, Венецуела, Сейнт Винсент и Гренадини, Доминиканската република, Румъния и т.н.

По данни на Световната банка⁷ равнището на емиграция в България за 2005 г. е 12.1% (в сравнение с цялото население). За периода 2000 - 2005 г. емигрантите нарастват повече от два пъти, а равнището на емиграция - още повече (като се има предвид, че населението на страната намалява за този период).

⁷ <http://siteresources.worldbank.org/INTPROSPECTS/Resources/334934-1199807908806/Bulgaria.pdf>.